

Talvepuhkusest

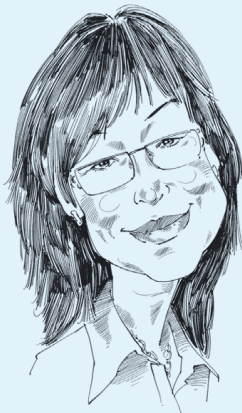
Talvepuhkusega juriidilises mõttes on mul sama suhe mis ufode ja Hiiumaaga. Pole näinud, pole kogunud, jäljekult pole olemas! Tõsi, mõningase mööndusega pean tunnistama, et aastaid tagasi ühes teises toimetuses oli meil talvepuhkus ametlikult ette nähtud. Kuna seda sai võtta vaid kindlaksmääratud, paraku töömahukal ajal, siis talvepuhkas vaid ülemus.

Puhkamine on tegelikult suur kunst. Ja kuni keegi seda raske raha eest õpetama ei tule, tuleb ise diagnoosida, mis on just sinule ja lähedastele parim puhkus.

Inimhingede insenerid raiuvad kui rauda, et abielu värskena hoidmiseks tuleb ühiseid vahvaid üritusi välja nuputada. Tean naist, kes just seda õpetust järgiski. Öhtused külas- ja teatrisõu lõppesid sellega, et mees andis sisse lahutuse. Sest tema tahtis pärast suhtlemiskast tööpäeva ... puhata!

Tänavune lumerohke talv annab puhkamiseks inspiratsiooni kõigile. Kes suusatab, kes kelgutab, kes naudib niisama postkaardi-talve. On ju eestlastel üks ilus ütlus: nii ilus, et silm puhkab peal.

KAJA PRÜGI
toimetaja

Krootuse põhikooli lapsed vastlasõitu tegemas.

HÕISSA, meil on vastlad!

Vastlapäeva on nimetatud ka lihaheite-, pudru- ja liupäevaks.

Vastlapäev on liikuv püha, mida tähistatakse igal aastal noorkuu esimesel teisipäeval, 7 nädalat enne lihavõtteid. Tänavu on vastlapäev 16. veebruaril.

Kui vastlapäev sattus hästi noorde kuusse, öeldi, et see on "nõrk vastel" ning kevad tuleb varajane. Kui kuu

juhtus olema noorem kui kolm päeva, loodeti tulevat eriti hea vilja-aasta. Samuti ennustas vastlatuisk rikkalikku vilja- ja marjasaaki.

Mida söödi

Vastlapäeva hommikuks keedeti vastlaputru – harilikult tangudest.